

1921-10-04

SENDER

Elof Risebye

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Sindal

Mentioned people:
Joakim Skovgaard

Mentioned locations:
Sindal
Italien

Archive:
Mappe 82 nr. 8 a-b

TRANSCRIPTION

Sindal

[?Slpl] 4.X.21

Sindal.

Hr Professor Joakim Skovgaard

|Gemmes|

Tak for legatet! – jeg er meget taknemlig og meget lykkelig, professoren har der gjort mere for mig end jeg kan sige, det er næsten som at skænke mig livet igen, – jeg syntes jo ligesom at det ebbede ud for mig heroppe, jeg har overvurderet mine legemlige kræfter og det hævner sig jo altid, – men jeg kommer alligevel igennem det, fordi jeg vil og det kan gøre meget, – jeg skylder ogsaa professoren min inderligste tak for den udmærkede anbefaling, – den giver jeg ikke fra mig og jeg afskrev den, – jeg synes jeg har saa meget at takke for og er saa lykkelig ved at vide at jeg virkelig alligevel skal til Italien at det hele snurrer rundt for mig, det var en drøm

●2●

men det utrolige er sket at den er gaaet i opfyldelse, de 1000 Kr, har jo sikret min rejse og jeg baade græd og lo over den vidunderlige meddelelse – da jeg læste navnene paa de byer som professoren mente jeg skulde se syntes jeg det lød som et eventyr, og nu har jeg selv nøglen dertil – det er en solstraale i Sindal som jeg kan varme mig ved hver dag, og den strammer mig jo stærkt op – jeg maa sandelig give mit yderste for om muligt at vise mig lidt berettiget til al den godhed hvormed jeg bliver hjulpet, men jeg gør ogsaa alt hvad jeg kan, jeg hænger vældig i og jeg tør nok sige at det gaar fremad – jeg lærer efterhaanden som jeg maler – det er ligesom jeg først nu har opdaget frescofarvens vidunderlige dybde, jeg begyndte med at synes at jeg skulde male mere luftigt, lignende akvarelteknik, uden at kunde blive rigtig tilfreds, men nu

●3●

har jeg fundet den maade hvorpaa jeg skal male fresco, dybt og tæt i farven, og dækkende, det passer bedst til min mening og hele form, nu maler jeg saa dybt som jeg kan, og jeg er mere begejstret over fresco end nogensinde før, der er jo en rigdom i dybden som er ganske ubegrænset, og saa har jeg ogsaa brugt at dække, for eksempel lægge under med gult og male over med grønt, det kan ligne fløjel, – nu vilde jeg jo ønske at det hele var malt tæt men det er det ikke saa man kan tydelig se hvor jeg har begyndt og hvorledes jeg efterhaanden ender, – jeg er jo meget glad at jeg har fundet den form der passer mig, og jeg er glad at jeg gemte endevæggen tilsidst, den skulde jo gerne være den bedste og det bliver

den ogsaa, den kommer nok saa nær det jeg har villet som jeg i øjeblikket er i stand til at udtrykke det, - Det at jeg nu maler tæt og dækkende, (ja jeg bruger ikke kalk det er ikke dækkende i den forstand) er lidt af en oplevelse for mig

●4●

det er næsten som om jeg aldrig har malt med fresco før. Det er med sorg jeg med vished erfarer at professoren nu afgiver skolen til nytaar, jeg har efterhaanden faaet mit andet hjem paa skolen, jeg har tilbragt de lykkeligste dage af mit liv der og jeg kan aldrig være taknemlig nok for at jeg kom under professorens forstaaende vejledning, det har i enhver henseende givet mig basis, en saare lykkelig basis fordi den smeltede sammen med min egen trang, professoren viste mig den vej jeg møjsommelig higede efter men kun anede, jeg ved at jeg har faaet en ganske enestaaende lykkelig undervisning, jeg burde kunde naa langt med den, og hvis jeg maa faa kræfter som jeg har vilje, saa har jeg meget at gøre, jeg har en gerning at udrette og at jeg nu har faaet saa gode muligheder for at kunne udføre den det er først og fremmest ved professorens utrættelige hjælp og store godhed, derfor maa jeg ende som jeg begyndte med min allerdybeste tak, - i ærbødighed Risebye.¹

¹ Maler Elob Risebye (1892-1961).

Skpt. 4.8.21

Smidel.

Hr Professor Jakob Skovgaard

Gennem

Tak for brevet! - og er meget
behjælpelig og meget lykkelig.

Professoren har den gode vilje for
mig end jeg kan sige, det er
næsten som at skænke mig livet

igen - jeg synes jo ligesom
at det bløde ud for mig heroppe,
jeg har overvundet mine legemlige
kræfter og det kommer sig jo altid.

- men jeg kommer alligevel igen nem
det, fordi jeg vil og det kan gøre meget.

- jeg skylder også professoren
min viderligste tak for den

indmærkede anbefaling. - den giver
jeg ikke fra mig, og jeg afkræver den, -

jeg synes jeg har saa meget at
takke for og er saa lykkelig ved at
vide at jeg virkelig alligevel skal til
Italien at det hele summer rundt

for mig, det var en drøm

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 82 Nr. 84

men det uholige er sket at den er <
grad i opfyldelse, de looster, har jo
sikret min rejse og jeg havde grad
og lo over den vidunderlige meddelelse
— da jeg lode navnene paa de bøger
som professorerne mente jeg skulde se
syntes jeg det lidt som et eventyr, og
nu har jeg selv uiglen dertil — det er
en solskende i sinde som jeg kan
varme mig ved hver dag, og den
strømmer mig jo stærkt op — jeg mener
sandelig godt vil ydelse for om muligt
at vise mig lidt berettiget til at den
godhed hvormed jeg bliver hjulpet, men
jeg gør oppe alle hvad jeg kan, jeg
kanse volder i og jeg har nok sagt at
det går fremad — jeg lader efterhaanden
som jeg mæler — det er lige som jeg
joist nu har opdaget fælles forrens
vidunderlige dybde, jeg begynder med
at synes at jeg skulde mæle mere
lystigt, lignende skindskindet, uden
at kunne blive rigtig tilbedt, men nu

her i, fundet den made kroppen i
 hal male fies, dygt og sat i form, og
 daktende, det passer bedst til min
 mening og hele form, nu mæler i sa
 dygt som jeg kan, og i er mere beqvemt
 over fies og ugensinde for, der er jo
 en ridom i dybden som er ganske
 ubegraenset, og saa her jeg ogsaa brøgt
 at dakte, for eksempel Lasse ender
 med gult og male over med grønt, det kan
 ligne fløjel, — nu vilde i jo ønske at
 det hele var mælt sat men det er det ikke
 saa man kan tydelig se hvor i her
 beqvemt og hvorledes i efterkanden ender,
 — i er jo meget glad at i her fundet
 den form der passer mig, og i er glad
 at i gerne ender vappet til sidst, den
 skulde i gerne være den bedste og det
 bliver den ogsaa, den kommer nok saa
 var det i her villet som i i i et kikkelt
 er i stand til at udtrykke det, — det
 at i nu mæler sat og daktende, (i er
 bruger ikke kalke det er ikke daktende i den
 forstand) er lidt af en oplevelse for mig

det er nok som om jeg aldrig har mødt
med besvær før. Det er med sorg jeg med
visshed er færdig at professoren nu afgiver
skolen til mig, jeg har efterhånden
faaet mit andet hjem paa skolen, jeg har
tilbragt de lykkeligste dage af mit liv der
og jeg kan aldrig nok taknemmelig nok for at jeg
kom under professorens forstaaende vej-
ledning, det har i enhver henseende givet
mig basis, en saere lykkelig basis fordi den
smeltede sammen med min egen klang,
professoren viste mig den vej jeg mig om-
melig kiggede efter men kunne ikke se, jeg ved
at jeg har faaet en ganske enestaaende
lykkelig undervisning, jeg kunde kun de her
dage med den og hvis jeg var faaet kræfter
som jeg har villet, saa har jeg meget at
gjøre, jeg har en gerning at udføre og at
jag nu har faaet saa gode muligheder for
at kunne udføre den det er først og fremmest
ved professorens ubestridelige hjælp. og
store godhed, derfor var jeg end som jeg
begyndte med min allerdyreste huk. —
i alsidighed. Risør.